

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1443/2025
15.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Вукотић, адвокат из ..., против туженог "Pureberry" d.o.o. Београд, Раковица, чији је пуномоћник Милорад Рогич, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2378/2024 од 16.01.2025. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2378/2024 од 16.01.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 855/22 од 26.01.2024. године, ставом 1 изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се поништи решење директора туженог Р 233/22 од 24.08.2022. године, којим је тужилци отказан уговор о раду, као неоснован. Ставом 2 изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд туженог обавезе да је врати на рад и распореди на послове који одговарају њеној стручној спреми, знању, способностима и искуству, као неоснован. Ставом 3 изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 142.700,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж1 2378/2024 од 16.01.2025. године, одбио као неосновану жалбу тужиље и потврдио пресуду Основног суда у Краљеву П1 855/22 од 26.01.2024. године

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиље захтевајући накнаду трошкова ревизијског поступка.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ревизијом тужиље не указује се на неку другу битну повреду прописану одредбом члана 407. став 1. тачке 2. и 3. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је засновала радни однос код туженог на неодређено време на основу уговора о раду од 01.04.2016. године на радном месту "... радник". Тужени је 15.08.2022. године донео Правилник о организацији и систематизацији послова којим није систематизовано радно место "... радник". Правилник је објављен на огласној табли послодавца 15.08.2022. године и ступио је на снагу осмог дана од дана објављивања. Побijаним решењем Р 233/2022 од 24.08.2022. године тужили је отказан уговор о раду од 01.04.2016. године и престао јој је радни однос због престанка потребе за обављањем послова на којима је радила, услед технолошких, економских и организационих промена и смањеног обима посла, на основу одредбе члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду. У образложењу побијаног решења наведено је да је послодавац услед тешке економске ситуације у којој се фирма нашла и смањеног обима посла донео нови Правилник о организацији и систематизацији послова 15.08.2022. године, којим је укинута радно место "... радник" и да, полазећи од потребе процеса рада, послодавац није у могућности да запосленој обезбеди неку од мера за запошљавање и премештај на друге послове. Пре отказа уговора о раду тужили је исплаћена отпремнина.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиље одбили, применом одредбе члана 179. став 5. тачка 1., 158. и 159. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 ... 95/18). По оцени нижестепених судова побијано решење је законито, имајући у виду да је радно место на које је тужила била распоређена укинута доношењем Правилника о организацији и систематизацији послова 15.08.2022. године, којим оно није систематизовано, па тужила нема право на враћање на рад код туженог, на основу одредбе члана 191. став 1. Закона о раду.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05...95/18), прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдани разлог који се односи на потребе послодавца и то: ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла, или дође до смањења обима посла. На основу одредбе

члана 158. и 159. истог Закона, прописана је обавеза послодавца да запосленом за чијим је радом престала потреба исплати отпремнину.

У конкретном случају, тужени је, доношењем новог Правилника о организацији и систематизацији послова 15.08.2022. године, укинуо радно место "... радник", на које је тужила била распоређена, јер је услед технолошких, економских и организационих промена дошло до смањеног обима посла код туженог који тужили није био у могућности да обезбеди неку од мера за запошљавање и премештај на друге послове, па јој је пре отказа уговора о раду исплатио отпремнину. У поступку оцене законитости одлуке послодавца о престанку радног односа запосленима суд цени да ли је послодавац спровео законом прописани поступак и при том поштовао сва права за заштиту запосленог коме престаје радни однос по том основу. Побито решење о отказу уговора о раду тужили донето је у законито спроведеном поступку утврђивања вишка запослених, након што је тужени донео нови Правилник који није предвидео постојање радног места на које је тужила била распоређена, при чему тужени није имао упражњено радно место на које је могао да распореди тужилу, нити је она, у току поступка, указала на постојање таквог радног места. Суд се не упушта у целисходност донетог Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог и разлоге због којих је неко радно место код послодавца укинуто, јер то није у његовој надлежности, нити је у надлежности суда да цени оправданост одлуке о укидању тужилиног радног места. Због тога тужила неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

Наводи ревизије тужиле којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање су без утицаја на одлучивање, имајући у виду да ревизија не може да се изјави због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, у смислу одредбе члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, осим у случају из члана 403. став 2. тог Закона, што овде није случај.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку, имајући у виду његов исход.

На основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав одговора на ревизију и за судске таксе, туженом нису били потребни, у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**